

der nu her havde foreligget et Forslag, vilde det sikkerlig ikke have været forberedt i den Grad, som man maa gaa ud fra, at det vil være, naar det er behandlet i en Kommission. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), der jo ved flere Lejligheder har talt for at faa denne Sag ordnet, indrømmede ogsaa i Dag, at her var gjort et Skridt, som kunde føre til en Løsning. Naturligvis ønskede han i Lighed med den sidste ærede Taler (Bransager) Kommissionen sammensat paa en anden Maade end foreslaaet. Jeg tror imidlertid ikke, at det Standpunkt, det ærede Medlem særlig vil have repræsenteret, er tilstrækkeligt repræsenteret gennem de 14 Medlemmer, der skulle vælges af Rigsdagen, og det forekommer mig, at det vil være meget lettere, naar ogsaa den anden Side er repræsenteret og har Lejlighed til at fremkomme med sine Grunde for og imod. Jeg tror, at den højtærede Minister her har truffet det rette ved at faa Sagen behandlet i en Kommission, der maa antages at sidde inde med saadanne Forudsætninger, at man virkelig kan faa et Resultat at forelægge for Tinget.

Det glæder mig at se i Motiverne, at ved Spørgsmaalet om, hvor lang Tid Kommissionen skal arbejde, har man taget et vist Hensyn til den Forudsætning, at Fæstespørgsmaalet skulde være løst, forinden denne Kommission afsluttede sine Arbejder, og jeg vil meget lykønske den højtærede Minister, der faar med den Sag at gøre, til, at det maa lykkes at faa dette Spørgsmaal løst saa snart som muligt. Man kan jo komme i nogen Tvivl, naar man ved andre Lejligheder har hørt, at der her i Tinget er adskillige Talsmænd for at komme ind paa en ny Slags Fæste. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa; jeg ønsker sammen med dem, der have gjort sig til Talsmænd for Fæstets Afløsning, at det maa lykkes den højtærede Minister at faa denne Sag gennemført. Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (W. Neergaard) havde foretrukket, at der i § 1 var benyttet de samme Ord, som findes i Grundlovens § 93, tror jeg ikke, det vil have nogen Betydning; man vil i alle Tilfælde rette sig efter Grundlovens Bestemmelse. Jeg hilser altsaa Forslaget med Glæde og skal anbefale det til det høje Tings Velvillie, saaledes at vi snart kunne komme til en Ende med denne Sag.

Justitsministeren (*Svend Høgsbro*):
Det glæder mig, at Lovforslaget har mødt

en saa velvillig Modtagelse i dette Ting. Den eneste Indvending, der er fremsat derimod fra ærede Medlemmers Side, vedrører Sammensætningen af Kommissionen, d. v. s. Antallet af de Medlemmer, der skulle vælges dertil, navnlig fra Regeringens Side. De ærede Medlemmer fra Odense (Marott) og fra Køge (Bransager) have ment, at det er en for rigelig Repræsentation, som Regeringen har forbeholdt sig selv. Naar de ærede Medlemmer i saa Henseende have talt om den Repræsentation, der er tiltænkt Lensbesidderne, og ere gaaede ud fra, at det kun var dem og saa Jurister, Regeringen tænkte paa at sætte ind i Kommissionen, er det jo fejl. De ærede Medlemmer overse, at Kommissionen ikke alene skal beskæftige sig med Len, men ogsaa med Stamhuse og Fideikommissgodser og dernæst ogsaa med Vallø og Vemmetofte; der ligge ogsaa Interesser, som have Krav paa at blive repræsenterede, og det ikke blot fra oven, men ogsaa fra neden. Der er saa mange Bestemmelser i de gældende Fundatser for Vallø og Vemmetofte, som pege nedad, som give Beboerne paa Godserne Interesser, at der vel kunde være Grund til at søge ogsaa disse repræsenterede i en saadan Kommission. Men dernæst maa det bestemt betones, at de ærede Medlemmer tage ganske fejl, naar de — det gælder navnlig det ærede Medlem fra Odense — gik ud fra, at der her var Tale om en Forsamling, der skulde træffe Beslutninger, fælde Dom. Ja, hvis der var Tale om det, saa kunde det ærede Medlem med nogen Ret anke over, at der var tiltænkt Parterne i Sagen en Repræsentation, og dog vil jeg minde om, at man f. Eks. i Voldgiftsretter netop giver Parterne Adgang til at blive repræsenterede ved selvvalgte Repræsentanter, men bortset derfra, altsaa naar Talen er om almindelige Domstole, saa indrømmer jeg, at der have Parterne ikke Krav paa at blive repræsenterede, men det er jo heller ikke det, her er Tale om. Her er kun Tale om en undersøgende og overvejende Kommission, Dommen ligger hos Lovgivningsmagten, saa jeg tillægger ingenlunde Spørgsmaalet om, i hvilken Grad de paagældende Interesser blive repræsenterede i denne Kommission eller ikke, den Betydning, som det ærede Medlem gør. Selv om det maatte lykkes de i Lensforholdets Opretholdelse interesserede Medborgere at blive Flertal i Kommissionen — det skulde der nu dog meget til —, vilde det ikke i mindste Maade forandre vor Myndighed indenfor Lovgivningsmagten til at fast-